

---

A D V O K A T F I R M A N

---

# THOMAS MARTINSON

---

Högsta domstolen

Stockholm den 22 augusti 2014

## ÖVERKLAGANDE

|                             |                                                                                                                                 |
|-----------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <b>Klagande</b>             | Jonas Falk, 720911-0613<br>F.n. häktet Sollentuna                                                                               |
| <b>Offentlig försvarare</b> | Advokat Thomas Martinson samt<br>advokat Tobias Enoksson<br>Karlplan 12, 115 20 Stockholm                                       |
| <b>Motpart</b>              | Chefsåklagare Katarina Ringertz samt<br>vice chefsåklagare Jacob Holmberg<br>Ekobrottsmyndigheten<br>Andra kammaren i Stockholm |
| <b>Beslut</b>               | Svea hovrätts beslut av den 24 juli 2014<br>i mål Ö 6895-14                                                                     |

I egenskap av offentlig försvarare för Jonas Falk överklagas ovan rubricerat beslut under anförande av följande.

### 1. YRKANDE

Falk yrkar i första hand att Högsta domstolen återförvisar målet till hovrätten för fortsatt handläggning.

Falk yrkar i andra hand att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd och med ändring av hovrättens beslut inte beviljar överlämnande till Spanien för lagföring i enlighet med den europeiska arresteringsorder som utfärdats den 28 maj 2014 av Court of First Instance and Criminal Investigation No. 7, Vilanova I La Geltrú, Barcelona, Spanien.

## **2. GRUNDER**

Hovrätten har fattat beslut på ett bristfälligt utredningsmaterial då effekterna av tingsrättens beslut om att undanta deltagande i kriminell organisation inte utretts. Sedan deltagande i kriminell organisation undantagits medger inte de strafflatituder som enligt den spanska lagstiftningen kan komma ifråga ett överlämnande för det påstådda penningtvättsbrottet. Brottsmisstanken rörande penningtvätt har därtill varit föremål för prövning i det mål som nyligen avslutats i Svea hovrätt (mål nr B 2856-13). Härutöver är brottsmisstanken rörande penningtvätt, enligt påståendet, delvis begången i Sverige.

Beträffande skattebrotten görs det gällande att handlandet som sådant inte är lagstridigt enligt svensk rätt. Ett överlämnande strider vidare mot den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (härefter EKMR).

Under nu aktuella förhållanden skulle ett överlämnande stå i strid med lagen (2013:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (härefter överlämnandelagen).

## **3. UTVECKLING AV GRUNDERNA**

### **3.1 BRISTANDE UTREDNINGSMATERIAL**

Åklagaren ska under utredningens gång ta reda på huruvida det föreligger några hinder för överlämnande enligt 2 kap. överlämnandelagen. Av s. 60-61 i utredningsmaterialet framgår att åklagaren inför sammanträdet i tingsrätten vänt sig till den spanska undersökningsdomaren bl.a. i syfte att utreda huruvida de s.k. listbrotten har en föreskriven påföljd enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning på tre år eller mer. Det som däremot inte kontrollerats är vilken effekt tingsrättens beslut att undanta det påstådda brottet deltagande i kriminell organisation hade.

Det kan konstateras att det inom ramen för det nu aktuella ärendet helt saknas utredning om vilka konsekvenser tingsrättens beslut medfört för tillämpningen av den spanska lagstiftningen. En uppenbar konsekvens är dock att två, enligt den spanska lagstiftningen, straffskärpande omständigheter bortfallit ("deltagande i kriminell organisation" och "chefsposition"). Vid kontakt med Falks spanska försvarare samt studie av den spanska lagstiftningen står det således klart att en effekt av tingsrättens beslut är att art. 302 i den spanska strafflagstiftningen inte längre är tillämplig. Såvitt kan bedömas underskrider den maximala påföljden för den påstådda brottsligheten avseende penningtvätt fängelse i tre år. Detta innebär att det skulle strida mot överlämnandelagen 2 kap. 2 § andra stycket att bevilja ett överlämnande för penningtvätt.

### 3.2 KRÄNKNINGAR AV EKMR

Utrymmet är begränsat att avslå en begäran om utlämning med hänvisning till kränkningar av EKMR. Icke desto mindre medför följande, för målet delvis unika, omständigheter sammantaget att ett överlämnande inte skall beviljas i förevarande fall.

#### 3.2.1 Normstridig utvisning – kringgående av utlämning

Åtalet som ligger till grund för arresteringsordern härrör från samma utredning som bedrivits inom ramen för Svea hovrätts mål nr B 2856-13. Sverige startade utredningen som kom att betecknas "playa" i december 2008. Under 2009 inleddes en gemensam utredning, ett så kallat Joint Investigation Team – JIT. Inom det gemensamma samarbetet beslutades att Falk på något sätt skulle transporteras från Colombia till Sverige. Kammaråklagare Karin Bergstrand vid Internationella åklagarkammaren i Stockholm ställdes därvid inför två alternativ.<sup>1</sup> Det ena alternativet var utlämning och det andra var utvisning. Colombianska myndigheter hade inga åsikter om vilket alternativ Sverige skulle välja. Utan begäran från Sverige fanns inget skäl för Colombia att vidta åtgärder mot Falk.

---

<sup>1</sup> JIT-protokoll: "A Swedish delegation visited Colombia in October 2010 and met the Swedish ambassador and Colombian judicial and law enforcement authorities on highest level. Two different options regarding the transfer of Mr F from Colombia were discussed." Se bilaga 1.



Enligt colombiansk lagstiftning får en person som utlämnats till ett land, i ett senare skede inte lämnas vidare till ett tredje land. Av JIT-protokoll framgår att detta ansågs vara ett problem ifall man valde utlämningsförfarandet eftersom det fanns planer på att lämna Falk till Spanien efter den svenska processen.<sup>2</sup> Utvisningsalternativet var normstridigt, på grund av att Falk hade flickvän i Colombia. Trots kunskap härom valde Sverige slutligen det alternativet.<sup>3</sup>

Vid de två första häkttningsförhandlingarna i Sverige försökte försvaret utreda om Sverige hade arrangerat ett kringgående av utlämningsbestämmelserna.

Häkttningsprotokoll från den 29 december 2010:

”Advokat Thomas Nilsson frågar om Jonas Falk har begärts utlämnad från Colombia? Åklagaren svarar att Jonas Falk inte har blivit utlämnad utan utvisad av Colombia, vilket var deras helt egna beslut. Hon uppger att de har haft kontakt med Colombia men inte har någon makt att påverka deras beslut.”

Häkttningsprotokoll från den 11 februari 2011:

”Advokat Thomas Martinson: vill veta vilken kontakt åklagarmyndigheten har haft med Colombia och vad som föranledde Colombias utvisningsbeslut av Jonas Falk. Åklagaren: uppger att de har fått veta av Colombia att Jonas Falk skulle utvisas och därefter yrkade åklagaren på ett häkttningsbeslut som en garantiåtgärd. Åklagaren har anpassat sitt häkttningsyrkande efter Colombias utvisningsbeslut. Åklagaren vet ej grunden för Colombias utvisningsbeslut. Colombia har själv fattat utvisningsbeslutet. Åklagaren har inte kommunicerat och begärt detta av Colombia.”

Det går svårligen att finna annan rimlig förklaring till de oriktiga uppgifterna i åklagarnas svar än att de har sin grund i det argument som nu görs gällande mot att bevilja ett överlämnande. Det väsentliga härvidlag är inte att utvisningen var normstridig en-

---

<sup>2</sup> JIT-protokoll: ”It is conditioned by Colombia that a person that has been extradited to one country cannot be extradited from this country to a third country. There are several other problems if extradition is chosen as an option.” Se bilaga 1.

<sup>3</sup> JIT-protokoll: ”The Swedish authorities are aware of the risks with deportation and expulsion but the risks with extradition are bigger. [...] At this point Spain is reluctant to a deportation/expulsion of Mr F. However, Spain does not have any objection, if Sweden decides to choose for the deportation.” Se bilaga 1.



ligt colombiansk rätt, utan vad detta medför för konsekvenser för Falk. Åsidosättandet av regleringen har således försatt Falk i situationen att han nu kan komma att överlämnas till Spanien, en situation han inte hade kunna vara i om en formell utlämning från Colombia hade skett.

Då Sverige och Spanien gemensamt inom ramen för JIT-en beslutat att kränka Falks rättigheter anser Falk att detta utgör en vägransgrund att överlämna honom till Spanien. Det gemensamma målet för JIT-en, vilket framgår av tidigare ingivet JIT-protokoll, är att se till att de misstänkta personerna döms till långa fängelsestraff samt att så mycket tillgångar som möjligt konfiskeras. Då JIT-ens plan vid tidpunkten för utvisningen var att lagföra delar av målet i Spanien har situationen att vilja få Falk överlämnad till Spanien förutsetts varför utvisningsalternativet var det enda möjliga, sett utifrån JIT-ens perspektiv. Ett sådant förfarande kan enligt Falks uppfattning inte accepteras mot bakgrund av de grundläggande fri- och rättigheter som följer av Europakonventionen. Vid ett medvetet åsidosättande av bestämmelser som rör utlämning, varvid ett utvisningsförfarande felaktigt tillämpas istället, torde således samma begränsningar gälla som en utlämning hade medfört.

### 3.2.2 Rätten att få sin sak prövad vid ett och samma tillfälle samt rätten till en skyndsam process

Som redan framgått bedrevs en gemensam utredning inom ramen för JIT-samarbetet. Målet kunde sedermera ha behandlats vid ett och samma tillfälle, men kom att delas upp. Ett syfte bakom uppdelningen som utredningsapparaten hade var att uppnå bästa effekt.<sup>4</sup> En annan bevekelsegrund var emellertid att en uppdelning möjliggjorde att material kunde undanhållas försvaret i Sverige på ett sätt som inte var möjligt i Spanien.<sup>5</sup> I vissa protokoll fördes även resonemang om att det är mest rättvist att Sverige i

---

<sup>4</sup> JIT-protokoll: "It is not possible to foresee where the different suspects shall be prosecuted. A possible solution could be to divide the indictments between the involved countries so as to be able to use the evidence and forum in the most effective way and to be able to cause the most damage to this criminal organisation." Se bilaga 2.

<sup>5</sup> JIT-protokoll: "In ES an Investigation is secret as long as the Judge so decides. The entire investigation is open only to the investigators. Once the investigation becomes public the person who is investigated can take part of all evidence and other material gathered during the investigation. [...] In order not to be forced to render secret Swedish information public – by handing it over to ES in a possible drug smuggling court procedure – it would be better for SE to handle the drug smuggling part of the case, and for ES to press charges concerning the money laundering." Se bilaga 3.

vart fall får åtala för narkotikabrottsmisstankarna, då Sverige var det land som startade utredningen.

Som framgår av JIT-protokoll var Spanien färdig med sin utredning 2011. Spanien föreslog då att Falk skulle överlämnas med stöd av en europeisk arresteringsorder för att sedan återlämna honom då den svenska utredningen var färdig. Det spanska målet hade därigenom kunnat genomföras under samma häktetid. Kammaråklagare Karin Bergstrand motsatte sig dock detta med motiveringen att det i Spanien inte finns restriktioner för häktade och att det därför skulle kunna skada den svenska utredningen om de åtalade vistades i spanskt häkte under utredningstiden.

Efter 3,5 år i svenskt häkte försattes Falk på fri fot den 27 maj 2014. Efter samråd mellan de spanska och svenska förundersökningsledarna i den gemensamma utredningen "playa" beslutades att en europeisk arresteringsorder skulle upprättas och Falk greps ånyo efter 36 timmar i frihet.

Mot den givna bakgrunden kan följande konstateras. De skäl som föranledde uppdelningen av målet väger inte tyngre än Falks rätt att få sin sak prövad vid ett och samma tillfälle samt hans rätt att få en skyndsam process. Hänsyn måste vidare tas till konsekvenserna av att på nytt häkta Falk och inleda en ny process omedelbart efter att han tillbringat 3,5 år i häkte. Det kan härutöver tilläggas att det är svenska beslut som föranlett uppdelningen och att processen i Spanien inte avklarats inom ramen för en och samma häktning.

### 3.2.3 Rätten att utan dröjsmål underrättas om innebörden av och grunden för en anklagelse om brott

Inom ramen för utredningen i det så kallade playa-målet ville spanske förundersökningsdomaren José Villodre på ett tidigt stadium att Sverige skulle framföra att det fanns brottsmisstankar i Spanien mot Falk. Han ville även att den spanska utredningsapparaten skulle beredas möjlighet att komma till Sverige för att delge misstankarna



och hålla förhör samt att Falk skulle få en spansk advokat förordnad.<sup>6</sup> Karin Bergstrand fattade emellertid självständigt beslut om att inte berätta för Falk att det i Spanien förekom brottsmisstankar och att dessa innefattade Harriette Bromans tillgångar, vilket han förhördes om. Som framgår av e-postmeddelande daterat den 31 maj 2011 angavs minst sagt anmärkningsvärda skäl för att inte delge Falk informationen.<sup>7</sup> Karin Bergstrand skickade därtill förhören som hölls med Falk och Harriette Broman i Sverige avseende de spanska tillgångarna till Spanien.<sup>8</sup>

Vad som anförts ovan innebär att bl.a. Falk har hörts som misstänkt utan att ha blivit upplyst därom. Förhören har sedermera vidarebefordrats till det spanska rättsväsendet för att utgöra beslutsunderlag i den förestående processen. Åklagarmyndigheten har i det nu aktuella utlämningsärendet vidgått att detta utgör en kränkning av artikel 6 EKMR.

#### 3.2.4 Rätten att betraktas som oskyldig till dess skulden lagligen fastställts

I det åtal som ligger till grund för arresteringsordern anklagas Falk för att vara skyldig till den narkotikabrottslighet som Svea hovrätt frikämt honom från i det ovan berörda avgörandet. Tingsrättens dom i nyss nämnda mål åberopas som bevisning i det spanska åtalet. Även telefonavlyssning med Mauritz Andersson, vilken dömdes för grovt narkotikabrott i samma mål, åberopas som bevisning. Detta föranleder uppenbara rättskraftsproblem, vilka det finns anledning att återkomma till nedan.<sup>9</sup> Det med-

<sup>6</sup> E-postmeddelande daterat den 17 februari 2011 från Karin Bergstrand till José Villodre: "José; I have got the requests to be transmitted to Jonas and Harriette. Could you more exactly tell me what you want me to do?" Se bilaga 4.

<sup>7</sup> E-postmeddelande daterat den 31 maj 2011 från Karin Bergstrand till José Villodre: "I haven't told Jonas and his lawyer (whom I don't trust for a second) that he is a suspect in Spain. The reason for that is that I'm worried that his lawyer will call Christina Platts and threaten her before the interviews are finished. And I'm even afraid that Mattias Johansson and Louis Gomez would have a call!" Se bilaga 5.

<sup>8</sup> Rättshjälp från den 8 september 2011: "Jag kan också informera dig om att Jonas och Harriette nu har berättat att det är Harriette som köpt huset i Sitges eftersom Jonas så gärna ville ha ett hus i Spanien. Men de säger att pengarna naturligtvis inte kommer från narkotikahantering. Det är oerhört långa berättelser så jag kan inte skriva allt men jag skulle gärna vilja maila över förhörsutskrifterna till dig! Om du ville vara vänlig och tala om för mig vilket datum det är på de senaste förhören du fått med Jonas och Harriette så kan jag maila över de nyare." Se bilaga 6.

E-postmeddelande daterat den 26 september 2011 från Karin Bergstrand till José Villodre: "José, I really think you must have got more interviews with Harriette and Jonas than from January and March! I remember giving you – and Patrick Fürst – some of them on a memory stick when we met in Barcelona – and that must have been at our meeting in July, I think. Of course I can send you all the interviews again." Se bilaga 7.

<sup>9</sup> Se nedan, avsnitt 3.2.1 samt efterföljande avsnitt.



för dock också att det föreligger en påtaglig risk att en utlämning, i vart fall för brottsmisstanken som avser penningtvätt, medför en allvarlig kränkning av oskyldighetspresumtionen.

En omständighet som är ägnad att förstärka den förutsedda kränkningen av oskyldighetspresumtionen är att den spanska förundersökningsledaren ingått i den gemensamma utredningsapparaten. Han har därvidlag fattat gemensamt beslut om att lämna över samtliga narkotikamisstankarna för prövning i Sverige. Han borde därför rätteligen respektera det svenska rättssystemets slutliga avgörande. Särskilt då det rambeslut som de nationella författningarna om överlämnande grundas på bygger på principen om att staterna har ett ömsesidigt förtroende för varandra och inte ifrågasätter varandras rättssystem. Det faktum att undersökningsdomaren ändå valt att framställa en begäran om överlämnade kan tas till intäkt för att Falks rätt att betraktas som oskyldig riskerar att trädas förnär.

#### 3.2.5 Rätten att inte bli lagförd eller straffad två gånger

Såsom vidare kommer att utvecklas nedan<sup>10</sup> gör Falk gällande att brottsmisstankarna som omfattas av det spanska åtalet, i vart fall såvitt avser misstanken om penningtvätt, redan har prövats av Svea hovrätt i ovan nämnda avgörande. Detta utgör en kränkning av EKMR tilläggsprotokoll 7, som förtjänar att framhållas även i nu aktuellt sammanhang.

#### 3.2.6 Har ovan redovisade kränkningar släckts av Svea hovrätts frikännande dom eller kan de läkas inom ramen för den spanska domstolsprocessen?

Åklagarmyndigheten har i det nu aktuella ärendet gjort gällande att de kränkningar av EKMR som skett av staten Sverige slutligen läkts genom den frikännande domen från Svea hovrätt. Därtill påstås eventuella övriga kränkningar kunna läkas inom ramen för den spanska rättsprocessen. Detta är en bedömning som försvaret inte delar. Exempelvis skulle den faktiska kränkningen som den normstridiga utvisningen innebar aktualiseras först om ett överlämnande beviljas varvid den faktiska rättsförlusten inträder.

---

<sup>10</sup> Se nedan, avsnitt 3.2 samt efterföljande avsnitt.

Med andra ord, inte förrän överlämning till tredje land verkställs medför den normstridiga utlämningen någon egentlig kränkning. Samma resonemang kan göras gällande beträffande hanteringen av de svenska förhören som vidarebefordrats till Spanien. Även vad gäller den förutsedda kränkningen av oskyldighetspresumtionen aktualiseras densamma först vid ett överlämnande. Vad vidare gäller rätten att få sin sak prövad vid ett och samma tillfälle samt rätten till en skyndsam process har kränkningarna på intet sätt läkts genom den svenska domen och det är inte heller möjligt att läka dessa kränkningar i samband med den spanska processen.

När den svenska staten kränker en medborgares rättigheter framstår det som stötande om denne inte får upprättelse i Sverige, utan istället överlämnas till ett annat land för att där tvingas förlita sig på att hänsyn tas till de kränkningar som Sverige utsatt sin medborgare för. I det aktuella fallet rör det sig dessutom om kränkningar från samma utredningsapparat som nu framställt begäran om utlämning. Det måste härvidlag beaktas att Spanien godkände utvisningen och tog emot förhören trots vetskap om betingelserna under vilka de hölls.

Sammanfattningsvis har det förekommit omfattande kränkningar av EKMR. Dessa har varit av sådan unik karaktär och av sådan dignitet att den typ av undantagsfall är vid handen då begäran om utlämning skall avslås.

### 3.3 NÄRMARE OM DET PÅSTÅDDA PENNINGTVÄTTSBROTTET

#### 3.3.1 "Samma gärning"

Hovrätten har gjort en felaktig bedömning då domstolen ansett att gärningen penningtvätt inte är oupplösligt förbunden med de gärningar som prövats genom det svenska åtalet. För att förtydliga sambandet måste följande omständigheter lyftas fram.

##### *3.3.1.1 Utformningen av påståendet om penningtvätt*

Den specifika penningtvättsgärningen preciseras på s. 156 i utredningen (med där gjord hänvisning till anklagelseakten) enligt följande:



”Brottet tvätt av pengar som härstammar från drogrelaterade brott och utförda via en organisation som ägnar sig åt detta ändamål, med innehav av chefsposition, enligt vad som föreskrivs i artiklar 301, stycke 1,2,4 och 5, samt 302, stycke 1 och 2 i utformningen före grundlag LO 5/2010 av 22 juni, i relation till artiklar 368 till 372 i samma lag [undertecknads kursivering].”

Denna specifika penningtvättsgärning, med åberopade lagrum, har utformats genom att de kursiverade bisatserna har inkorporerats med gärningen tvätt av pengar. Det krävs att varje delkomponent styrks av åklagaren för att åtalet skall bifallas. Som framgår av anklagelseakten finns inga alternativa yrkanden.

### 3.3.1.2 Andra narkotikabrott som förbrott?

Spanien har inte bedrivit någon narkotikabrottsutredning. Påståendet om kapitalets ursprung har grundats på de svenska brottsmisstankarna. En förutsättning för att Spanien skulle kunna väcka åtal för brottspåståendet om penningtvätt, såsom det är formulerat, har varit att Sverige kunde bistå med nödvändig bevisning om narkotikabrottslighet som ligger längre tillbaks i tiden än 2007. Utöver konkret bevisning har spanska myndigheter framfört önskemål om att erhålla information om andra omständigheter som kan tänkas påverka domstolen såsom misstankar, gripanden och även frikännande domar.

Av JIT-protokoll och e-postkorrespondens framträder tydligt behovet av bevisning från Sverige samt att Spanien inte har några som helst egna brottsmisstankar.<sup>11</sup> Vid

---

<sup>11</sup> JIT-protokoll: ”*Elements to confirm previous drug deliveries linked to Jonas FALK* (important for the Spanish investigation on money laundering). In the summer of 2008 a drug transport has almost surely taken place.” Se bilaga 8.

JIT-protokoll: ”Spanish investigation is ready to proceed to court in Summer/Autumn 2011. However, Spanish authorities need from Swedish authorities documents that can be used in trial: not intelligence reports, but evidence proving FALK’S prior criminal activity in 2007. [...] To this purpose above, Spanish authorities are available to come to Sweden and check what is interesting from them in the Swedish files and then proceed with the mapping of financial transactions possibly related to the gains from these drug consignments.” Se bilaga 9. E-postmeddelande daterat den 27 januari 2011 från Karin Bergstrand till José Villodre: ”Unfortunately we don’t have much evidences about Jonas’ and Harriettes criminal activities during the early time you ask for. [...] Hans Jörgen and I are planning (thinking off, discussing) to prosecute Jonas and Mauritz for a delivery in summertime 2006 – more or less depending on the fact that Jonas has got an enormous fortune after 2006. The evidence for that cocaine delivery are not good at all – they are almost none, but we work on it. And by now we are pretty sure that we can be succesful about the delivery in 2008.”

tidpunkten då åtalet konstruerades fanns en dom från Stockholms tingsrätt. Genom att åberopa tingsrättens dom samt annan bevisning från det svenska målet, bl.a. telefonavlyssning med den dömda kuriren, ansågs delkomponenten i gärningsbeskrivningen ”som härstammar från droghandelsrelaterade brott” kunna styrkas. För att belysa detta har det i gärningsbeskrivningen angetts att ”Den anklagade JONAS S. FALK dömdes för ovan nämnda *bevisade* gärningar”. [Undertecknads kursivering.]

Tingsrättens bedömning att det inte är fråga om samma gärning med hänvisning till att det åtalats för viss hantering av viss narkotika medan det i Spanien åtalas för ospecificerad hantering baseras på följande stycke i anklagelseakten s. 4:

”Därför, även om de svenska myndigheterna begränsade sig till ovan nämnda gärningar, utförde den anklagade Jonas S. Falk ett flertal andra operationer av import av denna narkotikasort till Europa men som aldrig upptäcktes av myndigheterna.”

Spansk lagstiftning skiljer sig inte från svensk i fråga om att den tilltalade har rätt att veta vad han har att försvara sig emot. Det förs endast bevisning om de gärningar som varit föremål för prövning i Sverige. Härigenom kan slutsatsen dras att det endast är dessa påstådda gärningar som utgör delkomponenten ”som härstammar från drogrelaterade brott”. Gärningsbeskrivningen i anklagelseakten ska således enligt Falks uppfattning tolkas som att den endast omfattar dessa fyra preciserade narkotikabrott (jfr NJA 2013 s. 7).

Det nyss redovisade citatet föranleder vidare frågeställningen hur det kan spekuleras i andra brott om dessa aldrig upptäckts av myndigheterna. Vidare förs det som ovan nämnts ingen bevisning om andra brott än de Falk frikänts för och som han således ska betraktas som oskyldig till. Ovan redovisade skrivning kan alltså inte tolkas på annat sätt än att den kan jämföras med gärningsbeskrivningar i vilka uttryck som ”bland annat” eller ”till exempel” används trots att detta för den sakens skull inte innebär att gärningsbeskrivningen kommer att omfatta mer än vad som är preciserat.

Under huvudförhandlingen har frågan ställts till den svenska förundersökningsledaren huruvida man begränsat sig på något sätt beträffande brottsmisstankarna och svaret var att förundersökningsledaren inte gjort det och inte känner till vad ”den spanske



kollegan” åsyftade. Uppgiften i det spanska åtalet var således oriktig. De svenska åklagarna anförde därtill att tillgångarna i Spanien inte kunde härröra från andra brott, inklusive andra narkotikabrott, än åtalpunkterna 1 och 3 i det svenska åtalet. Det fördes härvidlag till och med bevisning, bl.a. i form av utdrag från misstankeregistret, att inga andra brottsmisstankar förelåg. Av vidare intresse för bedömningen av den aktuella frågan är att överenskommelse träffats mellan Sverige och Spanien om att narkotikabrottsligheten skulle prövas i Sverige.

### *3.3.1.3 Oupplösligt förbundna konkreta omständigheter – sambandet mellan de svenska och spanska gärningsbeskrivningarna*

I det spanska åtalets gärningsbeskrivning under punkten 1.1 samt 1.2 beskrivs de gärningar som utgör delkomponenten ”som härstammar från droghandelsrelaterade brott”. Genom gärningsbeskrivningen har således de i Sverige prövade gärningarna införlivats i gärningen i Spanien. Omständigheterna är därmed ouplösligt förbundna med varandra. Det intima sambandet framgår vidare av följande.

I punkten 1.1 i det spanska åtalet, som är identisk med åtalpunkten 1 i det svenska åtalet, påstås att ett specifikt brott 2006 med båten Liselott har genererat 38 miljoner kronor. Denna summa är uträknad av åklagarmyndigheten i Sverige genom att olika investeringar har adderats, däribland investeringen i fastigheten i Spanien som ingår i brottspåståendet om penningtvätt.

Punkten 1.2 i det spanska åtalet under vilken ett specifikt brott påstås ha ägt rum 2008 med båten Gloria, är vidare identisk med åtalpunkten 3 i det svenska åtalet, med undantaget att det i den spanska gärningsbeskrivningen inte har angetts någon summa under denna punkt. Under punkten 2 framgår dock att dessa två gärningar tillsammans skall ha genererat 100 miljoner kronor. I åtalpunkten 3 i det svenska åtalet uppges summan vara ca 70 miljoner kronor, vilken har räknats fram genom bl.a. den påstådda investeringen i nattklubben i Spanien som ingår i brottspåståendet om penningtvätt.

Redogörelsen ovan ger vid handen att den svenska domstolens prövning har omfattat påståendet att de spanska tillgångarna härrör från åtalpunkterna 1 (1.1 i det spanska

åtalet) och 3 (1.2 i det spanska åtalet). Svea hovrätt ogillade åtalet. Det kan därtill tilläggas att Svea hovrätt även prövat påståendet att 9 kilo kokain i båten Gloria har kommit från ett och samma parti som Tom Jonsson gripits med, vilket också inkluderas i den spanska gärningsbeskrivningen. Svea hovrätt fann att inte heller detta påstående styrkts.

Utöver vad som ovan anförts förtjänar det att understrykas att ägarförhållandena såvitt avser tillgångarna i Spanien har prövats inom ramen för det svenska åtalet (åtalspunkterna 1 och 3). I samband härmed kallades bl.a. följande vittnen från Spanien: Mathias Johansson, Louis Gomez och Alexandra Dekker. Från Sverige kallades: Diego Beloso och Mikael Rönnqvist. Ingen vittnade om att tillgångarna tillhör Falk.

Sammantaget utgör narkotikabrotten en nödvändig förutsättning för penningtvätten varför de är oupplösligt förbundna till varandra i tid och rum vilket naturligtvis innebär ett hinder för prövning i Spanien och således också innebär en vägransgrund enligt 2 kap. 5 § p. 3. Situationen är jämförbar med slutsatsen dragen i NJA 1980 s. 686 beträffande stöld och häleri – att dessa brott ansågs vara samma gärning. Därtill har de spanska investeringarnas storlek använts för att påvisa hur mycket narkotika som smugglats och att dessa summor i sig talar för att smugglingen rörde just smugglning av kokain. Åklagarna har fört resonemanget att tillgångarna inte kan ha kommit från något annat än åtalspunkterna 1 och 3. Detta innebär att händelsen/gärningen i sin helhet är prövad alltså innefattande de spanska tillgångarna och påstådd penningtvätt.

Den gemensamma utredningen har i ett tidigt skede insett att det förelåg en ne-bis-in-idem-problematik då målet delades upp.<sup>12</sup> Som framgår av nedanstående citat tillfrågades Eurojust Legal Service vid ett JIT-sammanträde vad lagstiftningen påbjuder.

”Ne bis in idem principle

- **EJ Legal Service:** made a presentation on the application of the ne bis in idem principle in the case-law of the European Court of Justice (see attached).

---

<sup>12</sup> Se exempelvis bilaga 16.



- **CH:** How the principle is applied when the same amount of money is laundered through several countries (in this case, through Estonia, Sweden and Spain)?
- **EJ Legal Service:** The quantity of money is not important; in order for the principle to be applied, it should be proven that the money originated from the same act.<sup>13</sup>

Målet kom sedan först att prövas i Sverige och inför detta framfördes propåer från Sverige till Spanien att man måste försöka undvika problematiken genom att försäkra sig om att de båda ländernas gärningsbeskrivningar inte motsvarar varandra och därmed "kolliderar".

Mail daterat den 31 maj 2011:

"The reason that we wanted to get your prosecution (or a draft of it, of course!!) is that we want to compare the criminal acts in Spain and Sweden for Harriette and Jonas to be sure that we don't come into collision with each other!"<sup>14</sup>

Mail daterat den 17 oktober 2011:

"No investigators this time as we wish a more judicial discussion to separate your and our prosecution with regard to Swedish and Spanish law. We absolutely have to avoid problems with "res judicata" and "lis pendens".<sup>15</sup>

Då det inte finns andra brottsmisstankar än de Sverige lanserat blev Spanien nödgade att trots allt inkorporera de svenska misstankarna i sitt åtal. Trots Sveriges propåer blev den spanska gärningsbeskrivningen därmed alltså i allt väsentligt identisk med den svenska förutom att man adderat vissa omständigheter rörande hur det påstådda brottsresultatet hanterats. Gärningsbeskrivningarna "kolliderade" och samma gärning skall prövas två gånger. Avseende Falk inträdde egentligen problematiken först då Svea hovrätt meddelade en friande dom.

De åtgärder Sverige vidtog för att försöka lindra problemet var att inte åtala Harriette Broman för tillgångarna i Spanien. Men som framgår av EJ Legal Service saknar det betydelse då ursprunget enligt åtalet skall vara detsamma.

---

<sup>13</sup> Se bilaga 17.

<sup>14</sup> Se bilaga 5.

<sup>15</sup> Se bilaga 13.

I den spanska anklagelseakten har man försökt att läka problematiken på följande sätt:

”Domen från den svenska domstolen utesluter uttryckligen, i stycket om de utredda och senare dömda sakfrågorna, de sakfrågor som utreddes i Spanien (Rubrik ”huset i Sitges”, ”Spanien” och ”straff”).”

I nu aktuellt ärende påpekas vidare från åklagarna att man i gärningsbeskrivningen i det svenska målet exkluderat de spanska tillgångarna. Detta är visserligen korrekt avseende Harriette Broman och det vinningsskandestånd som utdömdes i tingsrätten mot Falk. Där uteslöts *summorna*, men sakfrågorna (vem som är egentlig ägare) samt det väsentliga i målet (att tillgångarna härrör från ÅP 1 och ÅP 3) har alltså redan behandlats i Sverige.

#### *3.3.1.4 Konsekvenser*

Vid ovan angivna förhållanden föreligger en uppenbar risk att Falk fortsatt kommer att anklagas för brott han är frikänd för i Sverige. Det är inte förenligt med europapraxisen på området, särskilt med hänsyn till avgörandena i Y vs. Norge och Ringvold vs. Norge. Mot den givna bakgrunden är det av stor vikt att det svenska överlämnandebeslutet begränsar vad Falk kan och får provas för i Spanien då rättskraften torde avgöras av den nationella domstolen. Falk skall således inte kunna provas mot bakgrund av de brott som prövats dvs. åtalpunkterna 1, 3, 4 och 5 vilka finner sin motsvarighet i anklagelseakten (s. 138 i utredningen) under punkterna 1.1 - 1.4.

#### 3.3.2 Gärning som helt eller delvis begåtts i Sverige

Tolkningen av huruvida en gärning helt eller delvis har ägt rum i Sverige skall i överlämnandeärenden naturligtvis ske EU-rättskonformt. I brist på gemenskapsrättslig praxis härvidlag ligger det nära till hands att analogivis utgå från den nationella regleringen i 2 kap. 4 § brottsbalken. Härmed anses ett brott bl.a. begånget där den brottsliga handlingen företogs. Av kommentaren till det aktuella lagrummet följer att handlingen i sin helhet är att anse som begånget i Sverige så snart någon del av den brottsliga handlingen har ägt rum här i riket. Detta korresponderar således med den nu aktu-



ella vägransgrunden som aktualiseras så snart en gärning delvis har ägt rum i Sverige. I RH 2000:84 fastställde hovrätten att det räckte med att brottsplanerande åtgärder (beslut om att beröva en person livet) vidtagits i Sverige för att det fullbordade brottet skulle anses ha ägt rum i Sverige. I förevarande fall kan även paralleller dras till NJA 2008 s. 1135, som även det avsåg ett kollektivdelikt. I rättsfallet angav HD att om en fysisk handling, som utgör en del av brottet, utförts i Sverige anses brottet ha förövats i Sverige, även om den omedelbara eller medelbara följden av handlingen har inträffat utomlands. I nu aktuellt ärende kan jämförelse härvidlag göras med att kapitalet transfererats från Sverige med syfte att fullborda investeringen i Spanien som utgör brottspåståendet. Vidare angav HD att vid medverkan till brott anses den brottsliga gärningens lokalisering bestämmas av både medverkansgärningen och huvudgärningen. Vid jämförelse med aktuellt fall kan slutsats dras att den transferering som vidtogs på svenskt territorium tvivelsutan utgjorde en medverkansgärning.

Här kan också påpekas att Jörgen Hedman inför sitt polisförhör delgavs att han inte kan åtalas för brott då Schweiz lämnat ut uppgifter med förbehåll att uppgifterna inte får användas mot andra än Falk och Broman. Denna upplysning framfördes naturligtvis med anledning av att polis och åklagare ansåg att transfereringarna utgjorde en medverkansgärning.

#### *3.3.2.1 Bakgrund*

Penningtvättsåtalet i Spanien omfattar tre investeringar.

- Fastighet i Sitges
- Aktier i en nattklubb i Barcelona
- Del i en restaurang på Palma de Mallorca

Fastigheten i Sitges köptes av Harriette Broman för 2 450 000 euro plus skatt. När man under rubriken 4.1 i det spanska åtalet påstår att 2,8 miljoner euro har "tvättats" genom husköpet ingår ca 1,7 miljoner euro som är hypotekslån från en bank i Schweiz. (När man hävdar att 234 000 euro tvättats via restaurangen på Mallorca inkluderas också banklån på ca 200 000 euro).

Det kapital som inte utgör banklån för fastighetsköpet härrör i sin helhet från en svensk person som heter Jörgen Hedman. Genom ingiven översiktsbild, upprättad av revisor på Internationella åklagarkammaren, framgår att 5 000 000 kronor är överförda från ett svenskt bolagskonto, via Hedmans konto i Schweiz, till husägaren/säljaren Amanda Mangan i Barcelona. Visst kapital har även sänts från Hedman till Mangans konto i Andorra, vilket också framgår av översiktsbilden. Hela det kapital som utgör privat kapital har således en koppling till Sverige, dels genom att Hedman är svensk, dels genom att visst kapital är transfererat direkt från ett svenskt bolag och från ett svenskt bankkonto.

Fastigheten kom sedan juridiskt att ägas av en trust i Schweiz med Broman som förmanstagare av trusten. Broman är den egentliga ägaren av fastigheten vilket hon angett i det svenska åtalet. Broman är svensk medborgare med hemvist i Sverige.

#### *3.3.2.2 Penningtvättsgärningens beståndsdelar enligt anklagelseakten och hovrättens bedömning härvidlag*

Falk förmenar att hovrätten, såsom beslutet utformats, har gjort en felaktig tolkning och analys av anklagelseakten. Först och främst har det skett en felaktig hänvisning till arresteringsordern (s. 4, st. 4 i beslutet), när det rätteligen har varit anklagelseakten man hänfört sig till. Det har vidare varit omständigheter under punkten 3 i anklagelseakten som domstolen återgett i beslutet och därvid förutsatt att denna punkt avsett penningtvättsgärningen. Detta har emellertid varit uppenbart felaktigt. Det är Falks uppfattning att anklagelseakten har systematiserats enligt följande.

- P. 1 Pengarnas ursprung
- P. 2 Hur det kriminella ursprunget ska styrkas
- P. 3 Kriminella organisationen
- P. 3.1.1-3.1.6 Medlemmarna i organisationen
- P. 3.2.1 – 3.2.5 Bolagen som organisationen använt sig av
- P. 4 Investeringsobjekten
- P. 5 Skattebrotten

Punkten 3 avser således brottspåståendet medlemskap i kriminell organisation och detta har till följd av tingsrättens beslut bortfallit från den nu aktuella bedömningen.



De omständigheter som hovrätten återger i sitt beslut berör medåtalades dispositioner och är således ej hänförliga till Falk.

Av ordalydelsen i arresteringsordern framgår att Spanien anser att penningtvättbrottet utgörs av att Falk med hjälp av andra gjort investeringar, synonymt med kapitalplaceringar, där kapitalet påstås härröra från narkotikabrottslighet. Fastigheten anges som en av investeringarna.

Nedan anges preciseringar avseende som omfattar Falks påstådda penningtvättbrott. (Se anklagelseakten punkten 4.)

”På det sätt som beskrivs nedan lyckades de anklagade tvätta över två miljoner åttahundra tusen euro (2 800 000 euro) som härstammade från droghandel.”

”Den 21 maj 2007, på samma sätt, och som en del av den framtida köpesumman för huset, satte LMSR INVESTMENT INC, in 450 000 euro på kontot AD78 0003 0005 0000 00AG3203 på banken Band de Crédit Andorra, som makarna MANGAN var innehavare av, via överföring från banken BNP PARIBAS i Schweiz.

Dagen efter, den 22 maj 2007, satte en okänd person in 300 000 euro i kontanter på det konto som hade fastställts som framtida betalningskonto f r huset i Sitges.

Den 12 december 2007 gjordes en överföring från BNP PARIBAS, beordrad av J Hedman, svensk medborgare med nära koppling till de anklagade HARRIETTE BROMAN och JONAS S. FALK till konto 0065 0022 15 0001160159 på banken Barclays bank. Den anklagade AMANDA J. MANGAN står som ägare till detta konto och den överförda summan var på 250 000 euro som betalning för denna framtida försäljning av huset.”

Av ovan redovisade citat följer att transfereringarna utgör fundamentala delmoment – och själva kapitalet/investeringen fundamentala komponenter – i det penningtvättsbrott som läggs Falk till last.

Det skall vidare påpekas att fastigheten inte har koppling till de spanska bolag som hovrätten refererar till i sitt beslut. Bolaget IDAVALL PROPERTY & DEVELOPMENTS LTD  r ett bolag med säte i Malta (se punkten 3.2.1 i anklagelseakten). Detta

bolag tog ett hypotekslån om 1 708 000 euro som användes vid husköpet (se punkten 4.1 i anklagelseakten). Detta innebär att såvitt avser fastigheten är det inte upprättande och förvaltande av bolag som läggs Falk till last i Spanien. Det är istället investeringen som utgör gärningen. Detta föranleder i sin tur slutsatsen att de transfereringar som varit nödvändiga för investeringen ingår i, eller till och med helt utgör, gärningen.

Beträffande nyss redovisade slutsats har hovrätten i sitt beslut i förevarande ärende anfört att Falk ”presenterat utredning som *i viss mån tyder på* att transaktioner som föregått investeringarna i Spanien skett i Sverige” [undertecknads kursivering]. För hovrätten tycks det således framstått som oklart huruvida de transfererade kapitalet utgjort del av investeringarna i Spanien. I syfte att undanröja eventuella oklarheter härvidlag åberopas ny bevisning i form av utdrag från JIT-protokoll, av vilka det tydligt framgår att det är kapital från Jörgen Hedman som utgör det kapital som påstås ha ”tvättats”.<sup>16</sup>

I egenskap av chef får förstås att Falk lastas för samtliga moment som innefattas av penningtvätten. Nyss redovisade utdrag visar särskilt att Falk lastas för att personer transfererat kapital. I följande utdrag från JIT-protokoll klargörs därtill att Falk i Spanien lastas för kapital som härrör från Jörgen Hedman specifikt, samt för andra transfereringar.

”The official handover of the bank information related to the accounts of Mr HEDMAN still has to be done. He has not challenged in court the account freezing order. The account of the company ”H Management” (related to Mr HEDMAN and based in London, Panama and Riga) was used to transfer a lot of money from London via Geneva to ”Miriam Property Investment Ltd”.”

”ES: In Spain, the accusation for money laundering for Mr FALK and Ms BROMAN will be based mainly on the facts concerning the time period of 2008-2009 and involving transfers to the accounts of ”Miriam Property Investments Ltd”. It is important to ensure that the facts, on which the accusations in Spain and Switzerland for money laundering are based, are not the same [undertecknads understrykning].”<sup>17</sup>

---

<sup>16</sup> Se bilagorna 14 och 15.

<sup>17</sup> Se bilaga 11.



Utdragen ovan visar således, i motsats till vad hovrätten funnit i nu aktuellt ärende, att penningtvättsåtalet mot Falk huvudsakligen baseras på transfereringar utförda av Jörgen Hedman. När utredningen kom längre framgick att visst kapital var sänt från Sverige redan 2007, vilket framgår av den ingivna översiktsskildern som upprättats av Internationella åklagarkammaren.

Utöver vad som anförts ovan framgår följande av art. 301 p. 4 i den spanska strafflagstiftningen, (se s. 156 och s. 158 i utredningen med däri gjorda hänvisningar till anklagelseakten) vars översättning lyder:

”Den skyldige straffas likväl om det brott som tillgångarna härrör från, eller de tidigare nämnda straffbara gärningarna, helt eller delvis skulle vara begångna i utlandet.”

Lagrummet åberopas gentemot Falk i det spanska åtalet. Dess innebörd står i uppenbar kontrast till hovrättens slutsats att ingenting av det som läggs Falk till last såvitt avser penningtvättsbrottet har ägt rum utanför Spanien. Hovrätten saknade kännedom om lagrummets betydelse vid tidpunkten för beslut och åklagaren tycks inte ha utrett frågan. Sammantaget förstärker detta bilden av att hovrättens beslut är fattat på ett felaktigt och bristfälligt underlag.

### *3.3.2.3 Ytterligare kopplingar till Sverige*

Genom telefonavlyssningen i ”Playa” finns omfattande bevis för att Harriette Broman mestadels styr verksamheten med nattklubben, och diskuterar investeringen i densamma, medan hon befinner sig i sitt hem i Sverige. Vidare framgår i förhör med Jörgen Hedman att han vid ett flertal tillfällen haft möten med Broman som rörde investeringen i Spanien och det kapital som sedan transfererades. Härvid kan jämförelse göras med NJA 2008 s. 1135 där Högsta domstolen konstaterade att då en av de misstänkta styrde verksamheten från Sverige och att flera av de tilltalade anlätades i Sverige skulle verksamheten anses ha sitt centrum i Sverige.

Beträffande investeringen i restaurang Ribello som också utgör del i penningtvättsbrottet enligt påståendet framgår enligt anklagelseakten under punkten 4.3 (s. 153 i utred-

ningen) att 10 000 euro transfererats från Broman Consulting KB. Av bifogat registreringsbevis<sup>18</sup> framgår att Broman Consulting är ett svenskt bolag vilket utgör ytterligare koppling till Sverige.

Vid bedömningen av om gärningen medlemskap i kriminell organisation var begången helt eller delvis i Sverige konstaterade tingsrätten följande på s. 14 i sitt beslut.

”I arresteringsordern anges att Jonas Falk har skapat den kriminella organisationen avseende penningtvättsbrotten tillsammans med sin moster. Mostern – som var åtalad för bl.a. grovt penninghäleri i det svenska brottmålet – bodde i Sverige. Utredningen i målet ger sammantaget inte stöd för annan slutsats än att den nu aktuella gärningen enligt påståendet delvis begåtts i Sverige. Detta innebär att det föreligger hinder mot överlämnande såvitt avser brottet deltagande i kriminell organisation.”

Åklagarmyndigheten medgav i tingsrätten att denna gärning ströks av de skäl som tingsrätten sedermera angav. Som angetts ovan följer vidare av anklagelseakten att penningtvättsbrottet avser ”tvätt av pengar som härstammar från drogrelaterade brott och utförda via en organisation som ägnar sig åt detta ändamål, med innehav av chefsposition”. Detta föranleder slutsatsen att den påstådda kriminella organisationen är en delkomponent i gärningen. Under sådana betingelser måste gärningen delvis anses vara begången i Sverige.

#### *3.3.2.4 Konsekvenser*

Vid en sammantagen bedömning av de omständigheter som anförts ovan kan ingen annan slutsats dras än att penningtvättsbrottet delvis har begåtts i Sverige. Mot denna bakgrund föreligger det således ett krav på dubbel straffbarhet. Detta innebär i sin tur att det föreligger hinder mot överlämnande även vad avser brottsmisstanken penningtvätt då gärningen – ”självtvätt” – inte var kriminaliserad i Sverige vid tiden för den påstådda gärningen.

---

<sup>18</sup> Se bilaga 18.



### 3.4 NÄRMARE OM DE PÅSTÅDDA SKATTEBROTTE

Efter att ha tagit del av ny utredning i form av den spanska skatterapporten, vilken ligger till grund för åtalet avseende skattebrott, gör Falk gällande att det som läggs honom till last inte utgör en brottslig gärning i Sverige. Överlämnande får således på denna grund inte beviljas.<sup>19</sup>

## 4. SKÄL FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

Det kan inledningsvis konstateras att det i takt med att det europarättsliga brottmåls-samarbetet blir allt vanligare, ökar behovet av vägledande avgöranden som behandlar frågor rörande överlämnande enligt europeisk arresteringsorder.

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar frågan om ett medvetet kringgående av ett utlämningsförfarande skall medföra att de begränsningar som en utlämning hade medfört skall iakttas. Det framstår som djupt otillfredsställande om en rättsordning som gör anspråk på att skydda medborgerliga rättigheter, inte motverkar ett medvetet åsidosättande av ett regelverk på sätt som skett. Detta blir särskilt påtagligt om, som riskerar att ske i förevarande fall, rättsordningen aktivt medverkar till den rättsförlust som ett överlämnande de facto innebär. Frågan har inte varit föremål för prövning tidigare.

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen klargör utrymmet att inte bevilja en begäran om överlämnande på grund av kränkningar av EKMR. Det finns i förevarande fall ett stort antal väldokumenterade kränkningar av EKMR och det är angeläget att Högsta domstolen närmare belyser vad som erfordras i detta avseende för att hinder mot överlämnande skall anses föreligga. Det är därtill viktigt att Högsta domstolen fastslår i vilken utsträckning begångna kränkningar kan anses läkas inom ramen för en efterföljande domstolsprocess i det land som begär personen utlämnad.

---

<sup>19</sup> Se bilaga 12.

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar frågan om en omständighet som varit föremål för rättslig prövning, som tillika utgör en nödvändig delkomponent och som därtill inkorporerats i det begärande landets gärningsbeskrivning, medför att det är fråga om "samma gärning". Enligt den rådande unionsrättsliga tolkningen av begreppet "samma gärning" skall det vara fråga om en samling konkreta omständigheter som är oupplösligt förbundna med varandra. Hovrätten har i nu aktuellt fall funnit att de omständigheter som ligger till grund för arresteringsordern avseende penningtvätt, inte är oupplösligt förbundna med de som prövats i den svenska domen. Detta trots att gärningsbeskrivningarna i stora avseenden är identiska. Det finns ett behov av att Högsta domstolen klargör hur begreppet "samma gärning" skall tolkas i fall såsom det förevarande.

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen klargör vilken rättskraft en friande brottmålsdom har vid en begäran om utlämning. Det är i detta sammanhang därtill av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen klargör vilket lands domstol som skall avgöra rättskraftsfrågan samt vilken bäring detta får på utformningen av överlämnandebeslutet. Hovrätten har i nu aktuellt ärende inte ansett att den tidigare frikännande hovrättsdomen inneburit något hinder mot att överlämna Falk med stöd av arresteringsordern. Domstolen har inte heller förenat sitt beslut med några begränsningar såvitt avser vad Falk kan och får dömas för i Spanien. Det finns ett behov av att Högsta domstolen klargör huruvida rättskraftsfrågan helt skall överlämnas till det begärande landets domstolsväsende eller om det kan finnas anledning att i överlämnandebeslutet på något sätt reglera frågan.

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen klargör vad som krävs för att en gärning skall anses helt eller delvis begången i Sverige vid en begäran om utlämning. Det är i detta sammanhang därtill viktigt att Högsta domstolen klargör huruvida enskilda moment som ingår i en gärningsbeskrivning kan undantas prövningen av huruvida gärningen är att betrakta som helt eller delvis begånget i överlämnandelandet.

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen klargör hur en vägran grundsinvändning skall tolkas i ett överlämnandeärende. Åklagarnas främsta



argument har varit att arresteringsordern inte skall ifrågasättas med hänsyn till att systemet bygger på ett ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaternas rättssystem. Det framstår emellertid som att detta synsätt även har dominerat bedömningen av vägransgrundsinvändningarna i allmänhet och huruvida gärningen delvis är begången i Sverige i synnerhet. Lämpligheten med en sådan ordning kan med fog ifrågasättas. Naturligtvis skall principen om ömsesidigt erkännande genomsyra tolkningen av den aktuella regleringen men för att ge vägransgrunderna ett reellt innehåll måste det ske en faktisk prövning på objektiva grunder.

Utöver ovan anförda skäl görs det gällande att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag då beslutet har fattats på ett bristfälligt utredningsmaterial mot bakgrund av att effekterna av tingsrättens beslut ifråga om att deltagande i kriminell organisation undantagits inte utretts.

Det görs därtill gällande att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag då hovrätten på ett oriktigt sätt har tolkat innehållet i den spanska anklagelseakten och till följd härav dragit felaktiga slutsatser med bäring på frågeställningen om gärningen har begåtts helt eller delvis i Sverige.

För det fall prövningstillstånd meddelas hemställs att det hålls muntlig förhandling i Högsta domstolen, varvid Falk bereds tillfälle att vidare utveckla grunder och omständigheter.

Undertecknad avvaktar Högsta domstolens besked om målets fortsatta handläggning innan kostnadsräkning inges.

Stockholm som ovan

Tobias Enochson

Thomas Martinson